

Widok z pracowni. Cz. 2

Twarde drzewa krajowe - dąb, grab (ten ostatni jest właściwie wielokierunkowy) - wyraźnie narzucają działanie. Sosna jest bardzo trudna, chociaż miękka. Akacja jest nawet trudniejsza od niej, słoje są bardzo skręcone, w kłodzie mogą układać się w różnych kierunkach. Dąb to osobny rozdział. Każde drzewo ma swoją wymowę symboliczną i mitologiczną. Dzisiaj, choć nie przemawiają do nas mityczne i symboliczne znaczenia dębu, nie mogę oprzeć się takim określeniom, jak moc, siła.

Obecnie rzeźby w drewnie rzadko są polichromowane, autorzy (ja także) często starają się wydobyć naturalny kolor drewna, fakturę, strukturę usłojenia, żeby podkreślić swój zamysł. I w tym przypadku akacja daje duże możliwości, w trakcie polerowania jej budowa podsuwa rozwiązanie. Sosna czy świerk tak bardzo nie odpowiadają. Warto poświęcić kilka słów drewnu z drzew owocowych. Jabłonie, grusze, wiśnia czy orzech włoski są tworzywem szlachetnym i urodziwym. Mają walor barwy. Dąb jest bardziej jednolity, jeśli nie jest barwiony. (...)

Wiesław Przyłuski

- rzeźbiarz, grafik, wykładowca ASP w Łodzi

Cały artykuł można przeczytać w "Kalejdoskopie" 06/19. Do kupienia w punktach Ruchu, Kolportera, Garmond-Press, salonach Empik, recepcji Łódzkiego Domu Kultury. Prenumeratę można wykupić [TUTAJ](#)

Wybranych felietonów innych naszych autorów z 45 lat istnienia magazynu w aktorskich interpretacjach można słuchać [TUTAJ](#).